

[Justitsministeren.]

lande for at nå frem til en fælles formulering af en bestemmelse, der skal dække en resolution, som kan give anledning til diskussion.

Jeg takker for tilslutningen til lovforslaget og anbefaler det til endelig vedtagelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Formanden: Jeg gør opmærksom på, at der i betænkningen er indløbet en trykfejl, idet der står „Ollerup“ i stedet for „Otterup“. Det vil blive rettet i en omtrykt betænkning.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om en undersøgelse af pudder- og sprøjtegiftes samt teknisk anvendte hormonpræparaters skadelige virkninger [af Morten Lange m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. V) findes i tillæg A. sp. 439, fremsættelsen i tidenden sp. 1280).

Sagen sattes til forhandling.

Indenrigsministeren (Lars P. Jensen): De ærede medlemmer hr. Morten Lange, hr. Aksel Larsen, hr. Skræppenborg-Nielsen og hr. Vivike fremsatte den 21. november 1963 skriftligt i dette høje ting forslag til en folketingsbeslutning om en undersøgelse af pudder- og sprøjtegiftes samt teknisk anvendte hormonpræparaters skadelige virkninger, hvorefter regeringen opfordres til at foranstalte en kritisk undersøgelse af de skader, som kan forvoldes af pudder- og sprøjtegifte samt teknisk anvendte hormonpræparater.

Forinden jeg går over til på regeringens vegne at fremsætte bemærkninger til selve forslaget, skal jeg fremkomme med nogle oplysninger om de foranstaltninger, der i

de senere år er blevet truffet netop med henblik på imødegåelse af den direkte og den indirekte fare ved anvendelsen af de omhandlede præparater.

Allerede for ca. 15 år siden blev man opmærksom på, at den dengang gældende lovgivning vedrørende anvendelse af giftstoffer i landbrug og i havebrug — hvilken lovgivning væsentlig var baseret på giftloven af 28. februar 1931 og loven af 9. marts 1948 om midler til bekæmpelse af plantesygdomme, ukrudt og visse skadedyr — var utilstrækkelig til i fornødent omfang at beskytte dyr og mennesker mod en ukorrekt anvendelse af disse midler. Den direkte anledning til denne erkendelse skyldtes nogle undersøgelser, der i juli 1949 blev offentliggjort af Food and Drug Administration i USA, og hvori påvist, at midlet DDT, der indtages med føden, aflejres i organismens fedtvæv og udskilles såvel med modermælken som med komælk. Sundhedsstyrelsen foretog i den anledning en nærmere undersøgelse af problemets omfang og blev herunder klar over, at også anvendelsen af en række andre kemiske stoffer, der benyttedes til skadedyrsbekæmpelse, kunne give grund til betænkelighed.

Der blev derfor i 1951 nedsat et udvalg til at overveje spørgsmålet om muligheden for at begrænse den fare for mennesker, som anvendelsen af de nævnte midler kunne medføre. På grundlag af dette udvalgs betænkning gennemførtes der den 13. april 1954 en lov om tillæg til den da gældende bekæmpelsesmiddellov. I henhold til denne lov fik landbrugsministeren bemyndigelse til at fastsætte bestemmelser om bekæmpelsesmidlers fremstilling, ind- og udførsel, mærkning, forhandling, opbevaring og anvendelse m. v. Man kunne herunder fastsætte, at bekæmpelsesmidler ikke må forhandles, forinden der er tilvejebragt klarhed over midlernes giftighed for mennesker og husdyr. Endvidere blev der i henhold til loven nedsat et nævn, landbrugsministeriets giftnævn, der fik til opgave på grundlag af en bedømmelse af giftvirkningen af de enkelte bekæmpelsesmidler for hvert enkelt middel at fastsætte de fornødne bestemmelser til imødegåelse af faren ved anvendelsen af de midler, der omfattes af bekæmpelsesmiddellovgivningen. Denne lovgivning er nu — på grundlag af en betænkning afgivet i